

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep

0033 OSLO

Deres ref:

Vår ref: 118417-011

Oslo, 20. november 2007

Støtteordning for fornybar energiproduksjon - høringsuttalelse

Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar – LVK – bistår sine 168 medlemskommuner i alle spørsmål knyttet til vannkraftutbygging. En viktig sak for LVK og medlemskommunene er å bidra til fremme av nødvendig produksjon av elektrisk energi fra fornybare energikilder. LVK er derfor tilfreds med at Regjeringen i Soria-Moria-erklæringen legger opp til økt støtte til utbygging av fornybar energi, og LVK gir sin generelle tilslutning til forslaget til ny støtteordning for produksjon fra fornybare energikilder.

LVK har følgende konkrete synspunkter:

1. Støttenivået

Det foreslås begrensninger i støttenivået, dels ved at støtten til vannkraft er satt til 4 øre/kWh, støtten til vindkraft er satt til 8 øre/kWh, og dels ved at støtten er begrenset til 15 år. For vannkraft er støtten ytterligere begrenset til produksjonen av de første 3 MW installert effekt i anleggene, eller 12 GWh pr år.

Så vidt skjønnes er disse begrensningene blant annet begrunnet i forholdet til EØS-avtalens regler om statsstøtte. I den forbindelse uttaler departementet i høringsnotatet på s. 8 at "(...)produsentene bare kan kompenseres for merkostnader ved produksjon av fornybar energi"

LVK vil vise til at vi i dag har et nordisk energimarked – og etter hvert vil få et europeisk - med felles prissetting basert på markedsmekanismer. Videre vil Norge gjennom EØS-avtalen ha de samme rettslige begrensninger i forhold til EU som EUs medlemsland, for eksempel når det gjelder ulovlig statsstøtte.

LVK er kjent med at norske kraftprodusenter har vist til at støttenivået i EU-land – blant annet i Sverige og i England - til fornybar energi i dag er gunstigere enn det norske støttenivået, og at det av denne grunn er besluttet foretatt investeringer i disse landene i stedet for i Norge, for eksempel til vindkraftutbygging. LVK finner det uheldig

dersom særlige begrensninger i det norske støttenivået fører til at investeringer i fornybar energi fra norske kraftprodusenter i større grad foretas i andre land med gunstigere støttenivå. Slike særlige begrensninger kan vanskelig forklares med EØS-avtalen og statsstøttereglene, all den tid de samme statsstøtteregler gjelder for de land det foretas investeringer i.

Ikke bare er det uheldig for norsk næringsliv at investeringer av norske foretak gjøres i utlandet i stedet for i Norge, men det vil også være uheldig for det norske klimaregnskapet dersom slike investeringer til fornybar energiproduksjon pga gunstigere utenlandske støtteregler gjøres i andre land.

LVK kan heller ikke se noen god grunn til å begrense støttenivået for vannkraft til 3 MW. Også større vannkraftanlegg vil bidra positivt i Norges energi- og klimaregnskap, og det foreligger ingen indikasjoner på at små vannkraftanlegg er mer miljøvennlig enn mindre vannkraftanlegg. Det er tvert i mot LVKs syn at flere mindre vannkraftanlegg kan gi større naturinngrep enn et vannkraftanlegg moderat i størrelse, dersom miljøpåvirkningene måles pr produsert kWh.

2. Utvidelse av vannkraftanlegg er unntatt fra støtteordningen

Departementet opplyser i kommentarene til §6 om støtte til vannkraftanlegg at "(...)Utvidelse av vannkraftanlegg kvalifiserer ikke til å delta i støtteordningen."

Som kjent, er store deler av den vannkraftutbyggingen som foretas ledd i opprustning og/eller utvidelser av eksisterende anlegg. Ofte går opprustnings- og utvidelsesprosjekter hånd i hånd, og det vil ikke alltid være klart hvor grensen mellom en opprustning og en utvidelse går. – LVK kan ikke umiddelbart se at det foreligger gode grunner for i støttereimet å sondre mellom en opprustning og en utvidelse, og LVK etterlyser en begrunnelse fra departementets side for hvorfor det er trukket et slikt skille i forslaget.

3. Krav til framdrift til ferdigstillelse

Departementet foreslår i § 9 å sette en frist for når støtteperioden begynner å løpe til 3 år etter kontraktsinngåelse med Enova.

LVK slutter seg til forslaget om å sette krav til framdrift. Med det støttereimet som etableres og med det kvoteregimet som trer i kraft 1. januar 2008, vil det i fremtiden være mer treffende å si at markedsprisene på elektrisk kraft i større grad er politisk bestemt enn at de er bestemt av frie markeds mekanismer. Lønnsomheten av et kraftanlegg vil derfor mer avhenge av den politisk bestemte miljøprisen enn av markeds mekanismene.

Vår tids kanskje viktigste utfordring er å få frem mer fornybar energi, og Norge har ambisiøse målsetninger både mht til volum og mht tid for å nå sine politiske mål. Sett på bakgrunn av det som her er nevnt, finner LVK det ikke bare rimelig, men også

strengt nødvendig å stille krav overfor de støtteberettigede til framdrift både når det gjelder investeringsbeslutninger, igangsetting og ferdigstillelse av støtteberettigede kraftanlegg.

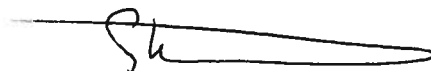
Det er LVKs syn at den foreslåtte treårsperioden er rimelig for mindre vannkraftanlegg. Dersom støtteordningen utvides også til vannkraftanlegg ut over 3 MW slik LVK foreslår, bør perioden overveies utvidet for slike anlegg.

Med vennlig hilsen

Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar

Børre Rønningen
leder

Stein Erik Stinessen
Juridisk sekretær